

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: erityisesti Saksassa rekisteröity sanaosan "Raiffeisen" sisältävä kuviomerkki luokkiin 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41 ja 42 kuuluvia palveluja varten

Väiteosaston ratkaisu: väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen soveltaminen, koska riidanalaisten tavaramerkkien välillä on sekaannusvaara.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 2009, L 78, s. 1).

Kanne 30.4.2010 — IVBN v. komissio

(Asia T-201/10)

(2010/C 179/85)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Vereniging van Institutionele Beleggeres in Vastgoed, Alankomaat (IVBN) (Voorburg, Alankomaat) (edustaja: asianajaja Maarten Meulenbelt)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Kanne on otettava tutkittavaksi.
- Riidanalainen komission päätös on kumottava.
- Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii valtiontuista nro E 2/2005 ja N 642/2009 (Alankomaat) — sosiaalisen asuntotuotantoalan yhtiöille myönnetty olemassa oleva tuki ja erityinen hanketuki, 15.12.2009 tehdyn komission päätöksen K(2009) 9963 lopullinen kumoamista. Se esittää kanteensa tueksi kolme kanneperustetta.

Kantaja väittää ensiksi, että asetuksen N:o 659/199⁽¹⁾ 18 ja 19 artiklaa ja SEUT 106 artiklan 2 kohtaa, 107 ja 108 artiklaa on rikottu, minkä lisäksi perusteluvelvollisuus on laiminlyöty. Kantajan mukaan komissio on esittänyt virheellisesti tosiseikat, jotka koskevat sosiaalisen asuntotuotantoalan yhtiöiden velvollisuutta periä vuokria, jotka ovat alhaisempia kuin valtion vahvistamat kohtuulliset vuokrat. Kantajan mukaan komissio ei ole perustellut sosiaalisen asuntotuotannon kohderyhmän määritelmää ja määritelmä on virheellinen. Sen mukaan komissio ei ole asettanut mitään objektiivisia rajoja tuettavien asuntojen rakennuskustannuksille eikä näiden vuokra-asuntojen laadulle, jotka heijastuvat vuokrien suuruudessa. Lisäksi ylikompensaatiota vastaan on asetettu riittämättömät takeet, minkä vuoksi komissio on rikkonut myös yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvistä palveluista tehdyn päätöksen⁽²⁾ 5 artiklaa. Kantaja väittää tässä yhteydessä lopuksi, että komissio ei ole ottanut kantaa kantajan valitukseen, joka koski Woninginvesteringfondin ja Nederlandse Waterschapsbankin roolia.

Kantaja väittää toiseksi, että asetuksen N:o 659/1999 1 artiklan c alakohdasta ja asetuksen N:o 794/2004⁽³⁾ 4 artiklan 1 kohtaa on rikottu, minkä lisäksi perusteluvelvollisuus on laiminlyöty. Kantajan mukaan komissio laiminlöi suorittaa perusteellisen ja yksityiskohtaisen tutkimuksen ja todeta, että asiassa E 2/2005 tarkoitettua sosiaalisen asuntotuotantoalan yhtiöille myönnettävää tukea oli kokonaisuudessaan tai ainakin suurelta osin pidettävä uutena eikä olemassa olevana tukena.

Kantaja väittää lopuksi, että komissio on toiminut vastoin SEUT 106 artiklan 2 kohtaa ja SEUT 107 ja 108 artiklaa, kun se ei ole aloittanut SEUT 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua muodollista tutkintamenettelyä asetuksen N:o 659/1999 4 ja 6 artiklan yhteydessä, minkä vuoksi kantajan näihin säännöksiin perustuvia prosessuaalisia oikeuksia on loukattu.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EYVL L 83, s. 1).

⁽²⁾ EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan määräysten soveltamisesta tietyille yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille korvauksena julkisista palveluista myönnettävään valtiontukeen (28.11.2005 tehty komission päätös 2005/842/EY (tiedoksiannettu numerolla K(2005) (EYVL L 312, s. 67).

⁽³⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 täytäntöönpanosta 21.4.2004 annettu komission asetus (EY) N:o 794/2004 (EUVL L 140, s. 1).